

*Міжнародний Центр Наукових Досліджень
International Center for Scientific Research
Международный Центр Научных Исследований*

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції

«СУЧАСНІ НАУКОВІ ІННОВАЦІЇ»

(м. Київ)

15-16 лютого 2017 року

(частина I)

**Міжнародний центр наукових досліджень
(м. Київ)**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

«СУЧАСНІ НАУКОВІ ІННОВАЦІЇ»

15-16 ЛЮТОГО 2017 РОКУ

ЧАСТИНА I

**Київ
МЦНД
2017**

УДК 005
ББК 66.3(0)

Сучасні наукові інновації (частина I): матеріали Міжнародної науково-практичної конференції м. Київ, 15-16 лютого 2017 року. – Київ. : МЦНД, 2017. – 84 с.

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні наукові інновації». Висвітлюються актуальні проблеми розвитку науки на сучасному етапі розвитку. Розглядаються актуальні механізми та інструменти забезпечення перспектив наукових досліджень.

Збірник призначений для студентів, здобувачів наукових ступенів, науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. За повноту та цілісність яких автори безпосередньо несуть відповідальність.

© МЦНД, 2017

ЗМІСТ

Економічні науки	7
Бондаренко О.С. ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА НА РОЗВИТОК ПІДХОДІВ ДО УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ПІДПРИЄМСТВ..	7
Вецько Т.М. СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ТА ЕТАПИ ЙОГО ЗДІЙСНЕННЯ	8
Іванова В.Б., Єфремова О.О. БЕЗПЕКА ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ ІННОВАЦІЙНО-АКТИВНИХ ПІДПРИЄМСТВ	10
Лавренюк В.В., Шевчук В.В. ОЦІНКА СИСТЕМНОГО РИЗИКУ ЛІКВІДНОСТІ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ	12
Любовець Г. В., Король В.Г. ЕКОНОМІКА ТА ФІНАНСИ – БЕЗПЕКОВА ФУНКЦІЯ ЧИ ПОТОКОВІ СЕРВІСИ СЕРЕДОВИЩ ЖИТТЯ?	14
Мясников В.О. ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОЦІНКИ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ	15
Порохіна А.А. ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ПОВЕРНЕННЯ ТОВАРІВ У СУПЕРМАРКЕТАХ	16
Савенко Б.В. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ: ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ ІМПЕРАТИВИ	18
Татарин А.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ЦІНОУТВОРЕННЯ В УМОВАХ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ	20
Уткіна Г.А. ЗНАННЯ ЕКОНОМІКА: ПОНЯТІЙНИЙ АПАРАТ	22
Медичні науки	24
Аравицкий Е.О. ОСОБЕННОСТИ ИЗМЕНЕНИЙ СУБКАПСУЛЯРНОЙ ЗОНЫ ТИМУСА В РАННЕМ ПОСТНАТАЛЬНОМ ПЕРИОДЕ ПОСЛЕ ПРЕНАТАЛЬНОГО ДЕЙСТВИЯ ДЕКСАМЕТАЗОНА	24
Аиууров А.Е. ЗАСТОСУВАННЯ РОБОТИЗОВАНИХ СИСТЕМ У НЕЙРОХІРУРГІЇ	26
Галічева Н.О., Чумак Л.І. ЗДОРОВ'Я ТА СПОСІБ ЖИТТЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ	28
Горб-Гаврильченко И.В. СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К ВОПРОСУ КОМПЛЕКСНОГО ЛЕЧЕНИЯ ГЕНЕРАЛИЗОВАННОГО ПАРОДОНТИТА У ЖЕНЩИН ПОСЛЕ ОВАРИОЭКТОМИИ	29

<i>Глухова Е.И., Потий В.В., Грищенко С.Ю., Слюсарь Л.И. ОПТИМИЗАЦИЯ СИСТЕМЫ ПРЕПОДАВАНИЯ ИНФЕКЦИОННЫХ БОЛЕЗНЕЙ В МЕДИЦИНСКОМ УНИВЕРСИТЕТЕ.....</i>	<i>31</i>
<i>Колосінський А.В., Ярова О.П. ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПЕРЕБІГУ ВАГІТНОСТІ ТА ПОЛОГІВ У ЮНИХ РОДІЛЬ</i>	<i>33</i>
<i>Корильчук Н.І. ЛІКУВАННЯ ОЖИРІННЯ У ЖІНОК</i>	<i>35</i>
<i>Огнева Л.Г. ОСОБЕННОСТИ ТИПОВ КОНСТИТУЦИИ И ТЕЛОСЛОЖЕНИЯ У СТУДЕНТОВ-МЕДИКОВ И ЗНАЧЕНИЕ ИХ В ПАТОЛОГИИ.....</i>	<i>37</i>
<i>Первак М.П. MODIFICATION OF SIMULATION MODEL'S ANTERIOR ABDOMINAL WALL IN THE TRAINING OF SURGERY INTERNS' FOR LAPAROSCOPY BASIC SKILLS.....</i>	<i>38</i>
<i>Піжук А.В. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ГІДРАТОВАНОГО ФУЛЛЕРЕНА C60 ЯК ЕФЕКТИВНОГО ДЕЗІНТОКСИКАНТА ПРИ ЛІКУВАННІ ОПІКІВ ІІІ СТ.</i>	<i>38</i>
<i>Щепанков С.М. БАГАТОМІСЯЧНА ДИНАМІКА ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНОГО СТАНУ АВІАЦІЙНОГО ПЕРСОНАЛУ ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ СЛУЖБИ В МИРОТВОРЧІЙ МІСІЇ НА АФРИКАНСЬКОМУ КОНТИНЕНТІ.....</i>	<i>41</i>
Педагогічні науки	43
<i>Барбінова А.В. ПРИНЦИПИ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ВИХОВНОЇ СИСТЕМИ ПТНЗ.....</i>	<i>43</i>
<i>Висікайло Т.В. ПЛЕНЕРНА ПРАКТИКА ЯК ПІДГРУНТТЯ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА.....</i>	<i>44</i>
<i>Голя Н.Г. РОЗВИТОК ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ КЕРІВНИКА ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ В СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ.....</i>	<i>46</i>
<i>Гузун С.А. ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ В ФАНТОМНО-ТРЕНАЖЕРНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ КЛАСІ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО УЧИЛИЩА.....</i>	<i>48</i>
<i>Заря Л.О. НОВИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ ІНТЕРЕСУ СТУДЕНТІВ МУЗИЧНО-ПЕДАГОГІЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ ЩОДО ЗАНЯТЬ НА ФОРТЕПІАНО</i>	<i>51</i>
<i>Зусва Л.Е. ЗДІБНОСТІ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУДДІВ-ВИКЛАДАЧІВ.....</i>	<i>52</i>
<i>Кайдалова Г.П. ПЕРСПЕКТИВА РОЗВИТКУ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ</i>	<i>53</i>

<i>Карасевич С.А.</i> ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ, ОРГАНІЗАТОРА ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ТРЕНЕРА З ВИДУ СПОРТА.....	54
<i>Карасевич С.А.</i> ТРАКТУВАННЯ ПОНЯТТЯ «ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ДО ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ»	57
<i>Колкутіна В.В.</i> ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ: ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД.....	59
<i>Кравець Р.А.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ НА ЗАНЯТТЯХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	60
<i>Мальцева О.І.</i> ВПЛИВ ФАШИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ НА СТАН ОСВІТИ В УКРАЇНИ В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	62
<i>Нещерет О.С.</i> ПОБУДОВА ІНДИВІДУАЛЬНИХ ТРАЄКТОРІЙ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ.....	64
<i>Осин М.А.</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	66
<i>Отроценко Н.Л.</i> ДО ПИТАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	68
<i>Стегній Т.А.</i> ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНИХ МУЛЬТИМЕДІАТЕХНОЛОГІЙ.....	70
<i>Татарчук Р.Я., Татарчук В.М.</i> ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИКОНАННІ КУРСОВОГО ПРОЕКТУ З ДИСЦИПЛІНИ „ПРОЕКТУВАННЯ ОБ'ЄКТІВ ЗЕЛЕНОГО БУДІВНИЦТВА”	72
<i>Тітова А.В.</i> ВИКОРИСТАННЯ ОСВІТНІХ ВЕБ-РЕСУРСІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ СІМЕЙНИХ ЛІКАРІВ	73
<i>Ткаченко В.В.</i> НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ ОСНОВАМ МАСОВИХ КОМУНІКАЦІЙ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «СОЦІОЛОГІЯ»: ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД.....	74
<i>Фірсова І.М.</i> СОЦІАЛЬНА РЕКЛАМА ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ БОРОТЬБИ З НЕГАТИВНИМИ СУСПІЛЬНИМИ ЯВИЩАМИ	76
<i>Хома О.М.</i> ІВАН ОГІЄНКО ПРО РІДНОМОВНЕ ВИХОВАННЯ У СУЧАСНОМУ ВИМІРІ	78

роботи, застосування електронного навчально-методичного комплексу формування полікультурної компетентності майбутніх фахівців аграрної галузі.

Література:

1. Андреев В.И. Педагогика: учебный курс для творческого саморазвития / В.И.Андреев. – Казань: Центр инновационных технологий, 2000. – 608 с.
2. Беликов В.А. Педагогические условия как цель педагогических исследований / В.А. Беликов // Проблемы образования и развития личности учащихся. – Магнитогорск: МаГУ, 2001. – С. 69-73.
3. Выготский Л.С. Развитие высших психических функций / Л.С. Выготский. – М.: Изд-во АПН РСФСР, 1960. – 488 с.
4. Зверева М.В. О понятии «дидактические условия» // Новые исследования в педагогических науках / М.В. Зверева. – М.: Педагогика, 1987. – №1. – С. 29-32.
5. Ипполитова Н.В. Анализ понятия «педагогические условия»: сущность, классификация / Н.В. Ипполитова // General and Professional Education. – 2012. – №1. – С. 8-14.
6. Ипполитова Н.В. Теория и практика подготовки будущих учителей к патристическому воспитанию учащихся: дисс. ... д-ра пед. наук. / Ипполитова Наталья Викторовна. – Челябинск, 2000. – 383 с.
7. Куприянов Б.В. Современные подходы к определению сущности категории «педагогические условия» / Б.В. Куприянов // Вестник Костромского государственного университета им. Н. А. Некрасова. – 2001. – №2. – С. 101-104.
8. Мухров И.С. Условия формирования профессиональной компетентности молодых квалифицированных рабочих в системе начального профессионального образования / И.С. Мухров // Современные проблемы науки и образования. – 2012. – №3. – С. 202-209.
9. Найн А.Я. О методологическом аппарате диссертационных исследований / А.Я. Найн // Педагогика. – 1995. – №5. – С. 44-49.
10. Никитина Е.Ю. Теория и практика подготовки будущего учителя к управлению дифференциацией образования: дисс. ... д-ра. пед. наук / Никитина Елена Юрьевна. – Челябинск, 2001. – 427 с.
11. Философский энциклопедический словарь / Л.Ф. Ильичёв, П.Н. Федосеев, С.Н. Ковалёв, В.Г. Панов. – М.: Советская энциклопедия, 1989. – 840 с.

Мальцева О.І.

к.п.н., доцент кафедри соціальної педагогіки

ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

ВПЛИВ ФАШИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ НА СТАН ОСВІТИ В УКРАЇНІ В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Плани руйнування радянської шкільної системи, докорінної зміни всієї виховної роботи займали особливе місце у фашистській програмі закріпачення слов'янських народів.

За період окупації фашисти знищили на території України 8 тис. шкіл і зруйнували 10 тис. шкільних приміщень. Метою їхньої шкільної політики на загарбаних територіях було онімечення населення та виховання покірності німецькому рейху. Гітлер вважав, що освіта для завойованих східних народів може згубно впливати на інтереси Німеччини. За його словами: «Якщо ми будемо навчати росіян, українців, киргизів читати і писати, то згодом це обернеться проти нас. Освіта дасть більш розвиненим з них можливість вивчати історію, оволодіти історичним досвідом, а звідси — розвивати політичні ідеї, які не можуть не бути згубними для наших інтересів... Не можна, щоб вони знали більше, ніж значення дорожніх знаків. Навчання в галузі географії може бути обмежене однією-двома фразами — „столиця рейху — Берлін“. Математика і все інше подібне абсолютно не потрібні» [1].

На цьому тлі вирізняється дещо проукраїнська лінія А. Розенберга, головного нацистського авторитета із національних питань у Радянському Союзі, якого Гітлер призначив своїм „уповноваженим для централізованого розв'язання проблем східноєвропейського простору“. Розенберг вважав, що, „На Україні нам слід розпочати з культурних справ; там ми повинні були б розбудити історичну свідомість українців, заснувати університет у Києві і т. ін. На його думку,

діти в Україні повинні навчатися 4 або 7 років, а найбільш обдаровані – потім у фахових та вищих навчальних закладах.

На відміну від Гітлера, Розенберг, хоч він був офіційним ідеологом нацистської партії і завжди відстоював знищення більшовизму шляхом війни, дотримувався у зовнішній політиці не екстремістських, а швидше традиційних імперіалістичних поглядів. Замість фюрерових ідей щодо нового колосального німецького життєвого простору на Сході він бачив там у майбутньому швидше новий баланс сил, шукав такого варіанту їх розкладу, який був би найбільш вигідний для Німеччини, забезпечував її панування без кардинальних етнічних змін, залишаючи населення на місці. Розенберг писав: „Київ був головним центром варязької держави з нордичною панівною верствою. Але й після татарського панування Київ протягом довгого часу грав роль полюса, супротивного Москві. Його внутрішнє національне життя засновано на майже незалежній традиції, що постала на власному ґрунті, всупереч твердженням московської історіографії, котра опанували всю європейську науку” [2].

Таких поглядів дотримувалися й деякі інші впливові особи Німеччини, особливо серед вищих військових кіл, які пам'ятали німецький прихід на Україну 1918 р. на запрошення Центральної Ради. Але ці погляди розходилися з планами Гітлера й тому наслідків не мали. Фюрер відкинув пропозиції Розенберга.

Для реалізації своїх освітніх планів на Україні фашисти намагалися створити там т.зв. „народні школи”, для яких достатньо 4 класи. Метою навчання у таких школах повинно бути лише лічба, уміння розписатися та виховання покірності німцям. Уміння читати вважалося зайвим.

Слід зауважити, що в різних регіонах України ситуація в освітній сфері мала свої відмінності. Скажімо, в Житомирському окрузі 80% дітей шкільного віку навчалися, причому штраф за невідвідування школи був від 300 до тисячі карбованців. У районі Полтави на початку 1942 р. працювало 138 шкіл, у Гуляйполі одна школа припадала на 900 жителів [3].

До населення Галичини німці ставилися більш лояльно, ніж до наддніпрянців. Вони майже не нищили на західноукраїнських землях українські початкові школи. Там навчання проводилось рідною мовою, у підручниках певною мірою відображалася українська культура, у шкільну програму були введені уроки релігії. Але вже з третього класу починалося вивчення німецької мови (за радянської влади вивчення російської мови починалося з першого класу).

У Галичині працювали ремісничі, промислові, торговельні, сільськогосподарські школи, 12 українських гімназій. 1942 року у Львові почали функціонувати п'ять вузів, але мова викладання була німецька, лише в кінці кожної лекції резюмо підбивалося упродовж 10 хвилин українською, причому студенти між собою теж спілкувалися мовою завойовників. Ректорами вузів призначалися найчастіше німці чи фолькдейчі (громадяни окупованих нацистами країн Європи, визнані етнічними німцями і записані до т.зв. нім. національного списку (Deutsche Volkliste)), а українці – деканами. Хоча, скажімо, в Одеському університеті, що відкрився 14 лютого 1942 року, ректором став професор П. Часовников, кількість студентів тут в кінці 1943 р. становила 2060, тобто лише на 440 менше, ніж за радянської влади [Там само].

Але характерно, що за період окупації в жодному вищому навчальному закладі не було випуску спеціалістів з дипломами.

В окупованому Києві німцями було створено „Український науково-методичний інститут шкільної освіти”, видавався педагогічний журнал „Українська школа”, відкрито кілька учительських семінарій для підготовки вірогідних вермахту педагогічних кадрів.

Деякі поступки фашистів в освітній та культурній сфері пояснюються лише бажанням приховати свої справжні плани, щодо України та інших слов'янських народів через нездатність реалізувати їх відразу. Ще у січні 1941 р., виступаючи перед підлеглими з таємною промовою, рейхсфюрер СС Г. Гімлер говорив, що „головною метою війни проти Радянського Союзу є знищення 30 млн. слов'ян”.

16 липня 1941 р. на нараді з питань окупаційної політики Гітлер підкреслює: „Отже, ми наголошуватимемо, що змушені були окупувати ту чи іншу область, управляти, навести в ній лад; в інтересах населення, щоб ми забезпечили спокій, постачання продовольством, рух на шляхах і т. ін. — звідси наші заходи. Ніхто не мусить мати змогу розпізнати, що ми починаємо остаточне врегулювання!” [2].

„Остаточне врегулювання” коштувало Україні мільйони розстріляних, знищених у концетраційних таборах, вивезених на примусові роботи до Німеччини людей. Населення Української РСР в 1940 р., як свідчить офіційна державна статистика, становило 41,3 млн. чоловік. На 1 січня 1945 р. в Україні зареєстровано 27 383 тис. чоловік. Різниця становить 13 917 тис. чоловік. Отже, можна вважати, що в роки Другої світової війни тільки Україна втратила понад 13 млн. чоловік.

Війна зачепила кожного, та найбільшими жертвами стали діти – безпорадні, залежні від оточуючих, які на все життя отримали щонайменше психічну травму. Безсумнівно, усі діти тих часів так чи інакше стали жертвами: хтось залишився сиротою, навіть життя кілька років без батьків вплинуло на свідомість маленької дитини, не кажучи вже про більш страшні страждання: загрозу смерті, знущання у концентраційних таборах, загибель рідних на власних очах та ін. Гільке Лоренц, автор книги „Діти війни. Доля одного покоління“, наводить слова психіатра Гайнля про те, що війна це „більше ніж послідовність подій, які відбулися у визначеному та вже завершеному проміжку часу, це також те, що закарбувалося у маленьких вразливих дитячих головах та до сьогодні вигравіювано у них“ [4].

Література:

1. Танцюра В. І. Політична історія України: Навчальний посібник / За ред. В. І. Танцюри. — 2-ге вид., доповн. — К., 2008. — 552 с.
2. Українська державність у XX столітті: Історико-політологічний аналіз / Ред. кол.: О. Дергачов (кер. авт. кол.), Є. Бистрицький, О. Білий, І. Бураковський, Дж. Мейс, В. Полохало, М. Томенко та ін. — К.: Політ. думка, 1996. — 434 с.
3. Фашистський окупаційний режим в Україні — Режим доступу: <http://osvita.ua/vnz/reports/history/4732/>
4. Дубик М. Г. Діти війни: кілька описів власної долі / М. Г. Дубик // Сумський історико-архівний журнал. — 2010. — № X — XI. — С. 35 — 41.

Нещерет О.С.

*канд. пед. наук, доцент кафедри вищої математики
Державного університету телекомунікацій*

ПОБУДОВА ІНДИВІДУАЛЬНИХ ТРАЄКТОРІЙ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ

Сучасною вимогою до навчально-виховного процесу є його особистісна спрямованість. Саме тому останнім часом цим питанням присвячено багато робіт психологів і педагогів, зокрема [1], [2], [3] тощо.

Т.П. Коростіанець визначає індивідуальну освітню траєкторію як цілеспрямовану освітню програму, що забезпечує студентів позиції суб'єкта вибору, розробки, реалізації освітнього стандарту при здійсненні викладачем педагогічної підтримки, самовизначення і самореалізації [2].

Будемо дотримуватися в роботі даного тлумачення, оскільки у студентів на перших курсах де вивчається навчальна дисципліна «Вища математика» немає можливості скласти собі індивідуальний навчальний план, в якому вони мали б змогу обирати окремі предмети чи спецкурси для навчання. Під індивідуальною траєкторією будемо розуміти індивідуальний шлях студента, який він обирає для реалізації освітнього стандарту (програми з математики) і який залежить від індивідуальних особливостей студента.

В даній роботі висвітлюємо такі індивідуальні освітні траєкторії: індивідуальні траєкторії розвитку студентів на початкових етапах вивчення курсу та індивідуальні траєкторії розвитку студентів, що мають прогалини з курсу «Вища математика» під час її вивчення.

Реалізація індивідуальних траєкторій розвитку студентів на початкових етапах вивчення курсу. Побудова індивідуальних траєкторій вивчення математики на початкових етапах ускладнюється великою кількістю факторів, основними з яких є адаптація студентів до початкового закладу та складність у одночасному вивченні викладачем індивідуальних особливостей великої кількості студентів. Навіть якщо у викладача 3 групи по 25 студентів, дуже складно за короткий термін (враховуючи періодичність занять два рази на тиждень) визначити індивідуальні особливості всіх та побудувати для кожного індивідуальні траєкторії. Тому, зазвичай, на перших етапах (близько одного-двох місяців) індивідуальна траєкторія вибудовується на основі вступного контролю.

Після аналізу вступного контролю та виокремлення тем, в яких студент недостатньо орієнтується, доречно буде індивідуально поспілкуватися або пройти додатковий тест. Це потрібно для того, щоб спробувати чіткіше визначити прогалини, які притаманні саме у знаннях цього студента. Часто буває, що неуспішність з математики окремих студентів, пов'язана не тільки з низьким базовим рівнем знань зі школи, але і з тим, що студенти не вміють висловлювати свою думку, не можуть швидко писати (конспектувати), не виконують домашні завдання та не вчать теорію, не вміють користуватися підручником, виділяти головне, розкривати